

да плува съ километри и да преминава отъ единъ островъ на другъ, като често си почива по плаващите ледени блокове, които въ северните морета сѫ въ изобилие.

На сушата бѣлата мечка вижда и надуша отъ голѣмо растояние. Така тя намира по-лесно жертви си. Отъ човѣкъ отбѣгва, но когато е гладна или я нападнатъ става дръзка и опасна.

Бѣлитѣ мечки почти не спятъ зименъ сѣнь. Ескимо-ситѣ ги ловатъ почти презъ цѣлата зима. Но когато настанилъ лоши дни, бѣлитѣ мечки избиратъ нѣкое затулено отъ вѣтровете място, разричатъ снѣга и така си приготвятъ леговище. Това леговище обикновенно се затрупва съ снѣгъ, но бѣлата мечка е запазена отъ страшните виелици. Тукъ, въ тѣзи ледени леговища, бѣлата мечка ражда и малките си (обикн. 2 мечета), съ които дочаква по-хубави дни, за да ги изведе и имъ посочи лошотии на тѣхния бѫдещъ животъ.

Бѣлата мечка е силно привързана къмъ рожбитѣ си и като всѣка добра майка, при случай на нужда, се жертвува, за да ги защити и запази живота имъ.

Действително, трогателенъ е единъ случай, разказанъ отъ матросите на кораба „La Caravel“. Когато кораба билъ вкованъ отъ ледовете, видѣли наблизо три бѣли мечки, привлечени вѣроятно, отъ меризмата на моржовото месо, съ коего си служили на кораба. Това било майка съ две си деца, които на голѣмина били почти колкото майка си. Мечките се затичали къмъ кораба и моряците имъ хвърляли месо парче по парче. Майката — мечка грабвала късовете месо и ги давала на децата си. Най-после матросите се наситили на тази игра и стреляли върху мечките. Малките мечета били убити, а майката наранена. Нещастната мечка едва могла да се движи, пропълзяла до единъ късъ месо, взѣла го и тръгнала да го носи на децата си. Като забелѣзала, че тѣ не искатъ да ядатъ, тя почнала жално да вие. Следъ това тръгнала, като подканяла да тръгнатъ и малките. Децата не тръгвали.

Майката се върнала, помирилась ги, помилвала ги и почнала пакъ да ги кани да вървятъ. Това направила нѣколко пѣги. Най-после като разбрала, че децата ѝ сѫ умрѣли, върнала се къмъ кораба и завила съ гласъ пъленъ съ яростъ и отчаяние. Моряците стреляли върху ѝ. Тя паднала върху труповете на мрътвите си деца и така притискали ги до гърдите си издъхнала.

Ч.

Край.